

244 a

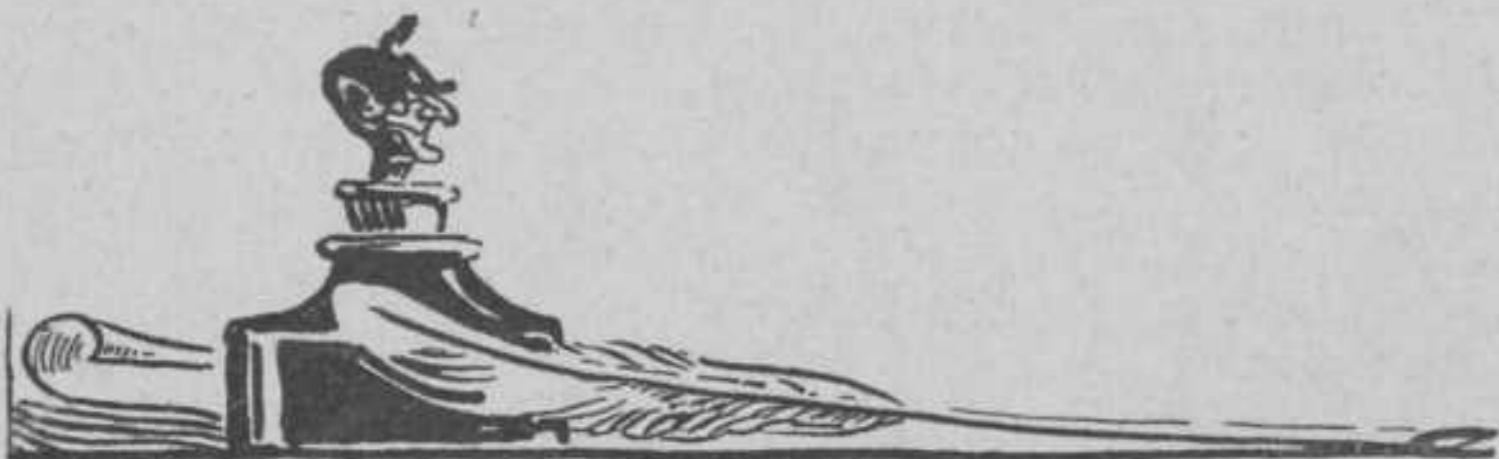
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG 20 JANUARI 1939 8 BLZ. No. 17

REDACTIONEEL

AFSCHEID.

Afscheid . . . een trein rijdt onder de overkapping van een station yandaan en je staat plotseling alleen op het perron . . .
Afscheid . . . een klamme handdruk, een vluchtige kus, een van ver geroepen, door de wind vervaagde groet . . .
Afscheid . . . een haastig geschreven brief, een met bloemen bedekte baar . . .

Afscheid.
Soms duurt het slechts één seconde, soms wordt het tusschen drie sirenestooten tot enkele minuten, soms duurt het nog langer . . .

Maar een enkele keer heeft het al plaats gevonden voor je het weet. Plotseling hoor je zeggen: „Dan kan hij voor mijn part verrekken!”, en even later loopt iemand langs je, zonder je te zien, zonder je te groeten . . .

Dan is het al voorbij!
Afscheid.
Soms hol je over de loopplank, en kijk je tevreden over de verschansing naar het drukke gedoe op de kade.

Je mompelt „Goddank”, als de kabels losgegooid worden.
Dan is er geen afscheid . . .

Afscheid.
Je ontmoette een meisje, je ging lange tijd met haar om, tot je op een dag afscheid van elkaar nam, je zou elkaar niet meer ontmoeten . . .

Je scheen haar al weer vergeten, toen het toeval met zijn grillige wendingen en wervels je weer langs elkaar voerde in de maalstroom van het leven . . .

Een vluchtige blik . . . een stille groet . . . en beiden vervolgde je je eigen weg weer . . . Enkele dagen later wisselde je een paar woorden en weldra was het alsof er nimmer een afscheid geweest was . . .

Je ging daarna weer uit elkaar . . . je zag haar niet meer . . . tot op een goeden dag . . .

Je hand was aan je hoed voor je het wist.
Zij glimlachte . . .
Dat afscheid is eindeloos . . . tot een stoomfluit, of een baar het bruusk afbreekt . . .

Mijn afscheid is tweeledig.
Het betreft U, Lezer, en „De Spiegel”.
Het laatste valt mij zwaar, maar één ding maakt het makkelijker, ik weet dat het hiermee niet afgelopen is . . . Het zal voortduren totdat . . .

DELFTSCHE SCHOUW

Eindelijk, na vele lange jaren
Is 't Phoenixhuis verschoond van 't centgeleur
Nu kunnen d' arme leden sparen
Voor de komst van Simon Scent Sinjeur

Die ons vroeger kwam manen,
Wiersum,
is nu knor.
Staat nog slechts
door sportbestuursbanen
met een half been in 't Corps.

Borggreve ontgaan van alle luister
Scharrelt rond door Delftsch' duister.

Vertaling:

Boeje datang
Knobbel rari
Hardman mabok
Delapan ari

Boeye komt,
Knobel gaat,
B. komt te vroeg
K. gaat te laat.

„Boeroeng Phoenix”,
Minta Boeje
„Biking saja”,
„Djadi djempol”.
„Madoe makan”,
„Sama Botol”
„Doedoek sama”
„Toean Bestier”

„Lieve Vogel”,
smeekte Wessem
„Neem mij in
Uw nestje op.
Zoo'n oud wijfje
ben ik heusch niet,
Boeye blijkt
toch ook een strop?”

„Tida bisa”
„Kassi bier”.

Maar de Vogel blijft er
buiten
sedert Luyten.

Maar wat U betreft, ik ben Uw kleffe uitgestoken hand al voorbij gelopen en misschien hoort U mij achter Uw rug nog tegen het Zotje zeggen: „Daar stond waarachtig die indolente gemiddelde Lezer ook nog, maar die kan nu voor mijn part verrekken!”
En dan zijn we al uit het gezicht verdwenen. de L.

De heer P. J. de Lint heeft aan zijn voornemen uit de Redactie te treden, heden gevolg gegeven.

REISINDRUKKEN

HOE IK VISCHTE.

Deze zomer heb ik gevischt. Ik had een uitgebreide uitrusting geërfd van een oom, die een verwoed vischenthousiast was geweest, en wilde die nu eens gaan gebruiken. Op de kaart koos ik op goed geluk een klein dorpje uit, gelegen aan een onzer groote rivieren en reisde er heen. In de trein studeerde ik ijverig in een lijvig boek „De volmaakte visscher”, dat mij naast de collectie hengels, haken, koorden en weet ik al wat ook vermaakt was en toen ik mijn bestemming naderde, had ik me al een groote kennis van technisch vocabularium en tevens een groote belangstelling voor „de visch in 't algemeen en de zoetwatervissh onzer Hollandsche stroomen in 't bijzonder”, eigen gemaakt.

Ik stapte af bij de herberg „De verzilverde baars”. In het begin werd ik nog al wantrouwig ontvangen, maar bij het zien van mijn hengeluitrusting smolt dat wantrouwen al spoedig weg.

De waard, die een expert bleek te zijn, vertelde mij den heelen avond sterke vischverhalen en gaf me uitgebreide raadgevingen omtrent waar, wanneer, wat, hoe en waarmee ik in deze streken de visch moest verschalken. Tot slot mocht ik zelfs zijn prijzenkast zien, bij hem een bijzonder blijk van vriendschap naar ik later hoorde.

Den volgenden dag toog ik, vol vertrouwen, al vroeg op pad. Ik liep, op aanwijzing van den waard langs de rivier stroomopwaarts toen ik op een krib in de binnenbocht een klein schraal mannetje zag zitten. Hij vischte ook. Ik riep hem vroolijk een goeden morgen toe, maar hij reageerde niet. Ik maakte hier uit op, dat hij niet gestoord wenschte te worden, omdat hij beet had, dus ging ik een tiental meters verder op zitten, want waar één visch hapt, happen er meer, meende ik.

Ik keek eerst in „De volmaakte visscher” wat mij te doen stond en volgde de instructies nauwlettend op. Ik peilde de diepte van het water, stelde mijn dobber in op een paar decimeters van de bodem, wurmde een weerbarstige worm aan de haak en liet met een kunstige zwaai de zaak in het water verdwijnen. Een half uur lang staarde ik geconcentreerd naar mijn dobber, maar er gebeurde niets. Dus sloeg ik „De volmaakte visscher” weer op, hoofdstuk: Geduld. „Als ge niets vangt en de visch dus niet wil bijten, blijf dan vooral geduldig. Ook kunt ge probeeren op een andere diepte in te leggen.” Ik bleef geduldig en versterkte hoopvol mijn dobber. Er gebeurde nog niets. Na een volgend halfuur deed ik een nieuwe worm aan de haak, mijn laatste troef: een extra vette, omdat ik meende dat de eerste wel langzamerhand verzopen zou zijn. Het mocht niet baten, ik zag geen visch en geen visch mijn aas. Ik begon mij er net over te verwonderen hoe de Hindoe's zelfs zonder hengel zoo lang stil kunnen blijven zitten, toen ik uit mijn overpeinzingen werd opgeschrikt door een luid geplas. Mijn buurman had een karper gevangen. Een vette kanjer. Langzaam haalde hij het luid spartelende beest binnen, daarbij merkwaardig genoeg allerlei liefkoozende woordjes prevelend.

Vervolgens ontdeed hij het dier voorzichtig van zijn haak, streelde het een oogenblik teeder over zijn buikschubben en wierp het toen weer met een weidsch gebaar in het water. „De groeten”, meende ik hem te hooren roepen.

Ik was stomverbaast. Een zacht trillen van mijn dobber, deed mij echter alles vergeten. In mijn gedachten zag ik al een reusachtige visch aan mijn lijn bengelen, maar toen ik met een felle ruk ophaalde, bleek het loos alarm te zijn geweest.

„Vischt u?” hoorde ik een zachte stem achter mij zeggen. Het was mijn collega, zijn waterig blauwe oogen keken me vriendelijk aan.

„Nee”, zei ik nijdig, „ik zit maar zoo'n beetje.”

Pauze. Ik voelde dat hij achter me bleef staan; tevergeefs trachtte ik me op mijn dobber te concentreeren.

„Dat moet u niet doen.”

„Wat, zitten?”

„Nee, visschen.”

„Is het hier verboden?” Ik schrok, dat had de waard me niet verteld.

„Niet voor de wet, maar wel voor het gevoel.”

„Niemand voelt wat. U doet het toch zelf ook?”

„Dat is wat anders.”

„Zoo”.

Pauze. Hij bleef achter me staan, ik voelde het in mijn rug, irriterend.

„Kijk, daar gaat Japik.” Hij wees op een zware karper, die

VEREENIGINGEN

SOCIETEIT „PHOENIX”.

Het Bestuur van de Societeit „Phoenix” heeft zich als volgt samengesteld:

J. Luyten,	<i>President.</i>
Ch. A. Simon Thomas,	<i>Secretaris.</i>
J. Knepelhout,	<i>Bibliothecaris.</i>
J. Hardeman,	<i>Commissaris van het Consumabel.</i>
A. M. F. Boeye,	<i>Commissaris van den Inventaris.</i>
H. van Wessem,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

Namens het Bestuur,

CH. A. SIMON THOMAS,
Secretaris.

traag voorbij zwom. Verleidelijk liet ik mijn prijsworm op en neer wippen, maar de visch keek er niet naar om.

„U zult hier nooit iets vangen, hem zeker niet.”

„Waarom niet? Wat denkt u wel...”

„Omdat ik dat al gedaan heb. Ik heb hem voor u gewaarschuwd.”

„Lollig van U.”

„Hij waarschuwt nu de anderen.”

„Ook slim.”

Pauze. Hij bleef nog steeds achter me staan. Mijn handen begonnen te jeuken. De vent was gek, krankzinnig; ik moest oppassen.

„Als ik u was zou ik maar weggaan.”

„Nee”.

„Ik ken ze allemaal. Japik is de oudste. Hij is al overgrootvader.”

„Gezellig.”

„Wat? Ja, reuze gezellig. Ze zijn allemaal erg aardig.”

„Verrek.”

Pauze. Ik kon het haast niet meer uithouden. Om me te beheerschen, greep ik de hengel met beide handen krampachtig vast.

„U bent wreed.”

„Ja”.

„Waarom doet u het dan.”

„Zoo maar.”

„Ze luisteren altijd erg goed naar me, als ik ze ergens voor waarschuw.”

„O, ja?”

„Daarom zult u hier nooit iets vangen. Ook morgen niet.”

Opeens werd het me te machtig. Met een luide vloek gooide ik mijn hengel neer, maar voor ik hem nog kon uitschelden was het mannetje al achter een boschje verdwenen. Ik heb hem nooit meer gezien.

Na met een broodje mijn zenuwen gekalmeerd te hebben, probeerde ik mijn geluk opnieuw.

Tevergeefs. Ik meende alleen Japik nog een paar keer te zien, maar daar bleef het bij.

Bij mijn terugkomst informeerde de waard belangstellend naar mijn vangst. Om hem af te leiden vroeg ik hem of hij een schriel mager mannetje kende met waterig blauwe oogen. De waard keek me schichtig aan.

„Zoo, niets gevangen, pech voor u. Dat is dolle Driekes. Een paar jaar geleden is hij bij het visschen vanaf die krib in het water gevallen. Hij kon niet zwemmen. Een boer, die het toevallig zag, heeft hem er uit gehaald, maar pas na een paar minuten. Sindsdien is hij nooit meer normaal geworden, zegt dat de visschen hem gered hebben.”

Meer kon ik niet uit den waard krijgen.

Nog een week bleef ik op dezelfde plaats mijn geluk beproeven. Ik moest en zou Japik vangen. Maar ofschoon ik hem vaak langs zag zwemmen en hem met allerlei soort lekkernijen probeerde te verlokken, kreeg ik hem niet aan mijn haak. Tenslotte verdween mijn belangstelling voor „de visch in 't algemeen en de zoetwatervissh onzer hollandsche stroomen in 't bijzonder.”

Ik verkocht den waard mijn uitrusting, zette „De volmaakte visscher” op de boekenplank in de gelagkamer en ging de rest van mijn vakantie in Zwitserland bergen klimmen.

Uit wraak eet ik tegenwoordig elken Vrijdag visch.

N. A. S.

I.

GEMEENTE-AMBTENAREN.

„Dag meneer!”
 „Dag meneer?”
 „Woont meneer de L. hier?”
 „Ja, dat ben ik.”
 „Zoo, ben U meneer de L.”
 „Ja.”
 „Hum.”
 „Moet U mij hebben?”
 „Dat is te zeggen . . . ik niet.”
 „Wie dan?”
 „De gemeente.”
 „Welke?”
 „Da's nogal glad — onze!”
 „Bent U dan ook Delvenaar?”
 „Ik?”
 „Ja U!”
 „Hoe komp U daarbij?”
 „U zegt toch onze.”
 „Wat onze?”
 „Onze gemeente.”
 „Heb ik dat gezegd?”
 „Ja.”
 „Heb ik gezegd: onze gemeente?”
 „Nee . . . U zei: Dat is nogal wies — onze.”
 „Wies?”
 „Of zoo iets!”
 „Ik snap Uwes niet!”
 „U heeft geantwoord . . . Maar wat doet het er toe. Wat is er eigenlijk aan de hand?”
 „De kwestie is deze — U bent toch meneer de L.?”
 „Ja zeker.”
 „Peejee?”
 „Wat?”
 „P. J. de L.?”
 „Ja zeker, Pieter Jakob, met een k.”
 „Met een wat?”
 „Met een k.”
 „Een ka?”
 „De k van Karel!”
 „En dernet zei U, dat U Pieter Jacob heette?”
 „Ja maar Jakob met een k.”
 „Maar daar komp toch geen k in voor?”
 „Jawel: j-a-k-o-b.”
 „Watte?”
 „Je schrijft het: j-a-k-o-b.”
 „Zonder c?”
 „Zonder c.”
 „Dus inplaats van met een c een k?”
 „Juist.”
 „Dan moet ik U niet hebben!”
 „Wat?”
 „Nee, ik moet Jacob met een c hebben.”
 „Maar 't zal toch wel voor mij bedoeld zijn.”
 „Hoe weet Uwes dat?”
 „Het adres klopt toch!”
 „Dat klopt juist niet!”
 „Wat?”
 „Nee!”
 „Maar ik woon hier toch?”
 „Ja zeker — da' zeg U teminste!”
 „Nou dan!”
 „Wat, nou dan?”
 „Dan klopt het adres toch!”
 „Nee meneer, hier woon meneer-Pieter-Jacob-met-een-c-de-L toch niet, niewaar?”
 „Nee . . .!”
 „Nou, dan klopt dat adres toch niet!”
 „O . . .!”
 „Ziedunuwel!”
 „Wat zegt U?”
 „Ziedunuwel!”
 „Aha . . . ja . . . maar wat hangt me eigenlijk boven 't hoofd?”

SUSAN EN 'N BETERE WERELD.

„Het Nederlandsch Tooneel”

Onder auspiciën van „Kunst aan het Volk” speelde „Het Nederlandsch Tooneel” Maandag j.l. in de Doelen „Susan en 'n betere wereld”, een blijspel van Rachel Crothers. Hoewel we ons — en met ons de vrijwel uitverkochte zaal — soms uitstekend amuseerden, is onze waardeering voor stuk zoowel als voor spel, toch niet zoo uitbundig.

Tot het groepje ietwat lichtzinnige mensen, voor wie een echtscheiding en een slippertje met den een of anderen „amant” niet zulke erg buitengewone zaken zijn, behoort ook Susan Trexel.

Waarschijnlijk daarom, en ook omdat zij de opvoeding van haar dochttertje verwaarloosde, is haar man aan den drank geraakt.

Susan zelf is misschien in haar domme vrouwen-logica geneigd, oorzaak en gevolg hiervan te verwarren, maar onder-tusschen wordt de arme Blossom — het dochttertje — er de dupe van. Op het moment dat het stuk begint, is Susan juist weer van een reisje naar de Riviera teruggekeerd. Zij blijkt danig onder den indruk te zijn van een „Beweging”.

Een of andere oude Lady heeft haar bekeerd en zij voelt zich nu een apostel voor haar nieuwe overtuiging, die alle menschen zooveel beter en nobeler zal maken. Juist als ze weer eens bij haar vrienden staat te betoogen, hoe zij zich geestelijk zoo ver boven hen heeft weten te verheffen, komt haar man — ietwat aangeschoten — binnen. Hij merkt aldra dat Susan niet van plan is haar mooie denkbeelden in haar huwelijksleven tot daden om te zetten. Op aandringen van Barrie, die den volgende dag nuchter zijn vrouw weer opzoekt, stemt zij tenslotte toe terwille van haar dochttertje enkele maanden weer op hun landhuis te gaan wonen. Barrie drinkt niet meer, Blossom wordt een aardig meisje en men zou gelooven, dat alles in orde was. Susans ijver voor de beweging brengt echter weer een conflict. Barrie slaat dronken op de vlucht met een vriendin en Blossom en Susan huilen.

Doch Barrie komt terug en een happy-end brengt ten slotte de verlossing.

Eerst meent men te doen te hebben met een gezellige Oxfordpersiflage, maar de luchtig schertsende dialoog wordt niet volgehouden. Wij krijgen dramatische conflicten, die ons niet samken in dit blijspel. Misschien was het ook dit, wat de voorstelling telkens remde, doch reeds bij het begin zat er weinig „vaart” in het stuk.

Fientje de la Mar (Susan) heeft te veel cabaret-bloed in zich om lang ernstig te blijven; haar spel in het eerste bedrijf kon ons dan ook meer bekoren dan in de rest. Het overdreven uitbuiten van de „pointes” deed daar geen goed. Theo Frenkel als Barrie was uitstekend; dat hij het dronkemansscenetje zoo weinig gechargeerd speelde rekenen we hem als een bijzondere verdienste aan. Myra Ward speelde weer een van die kinderrollen (Blossom), waarvoor ze in de wieg schijnt gelegd te zijn. Ook willen we nog noemen Joséphine van Gasteren als „Charles” Marley. Haar spel was bijzonder frisch.

P.

„Dat weet ik niet, meneer.”
 „Maar waarvan bent U dan?”
 „Ik?”
 „Van de hondenbelasting soms?”
 „Nee, meneer, hoe komp U daar nou weer bij?”
 „Waarvoor is dan dat papier?”
 „Dat gaat U toch zeker niks aan, meneer?”
 „Niks?”
 „Is toch niet voor U bestemd, niewaar?”
 „O . . . nee . . .”
 „Ziedunuwel!”
 „Ja, zeker.”
 „Dag meneer!”
 „Dag meneer?”

CORRESPONDENTIE.

„Floris”. Het spijt ons weer een oud mannetje dat een klein beetje getikt is te moeten weigeren, wij hebben echter in de loop der jaren reeds 17 dezer typen gehad: U herinnert zich waarschijnlijk: Dorus, Oude Dorus, Oude Gerrit, Loempie en de andere diakenhuismanntjes, die in onze kolommen zijn gestorven. Probeer U eens een avontuurtje, maar maakt U het dan ook wat minder uitgebreid, één kolom is ruim voldoende!

„Gedroomd avontuur”. Eerlijk gezegd is het bijzonder jammer dat Uw avontuur niet net zoo eindigt als het begint, er ontbreekt een climax, U mag gerust wat meer fantasie gebruiken en U dus laten ronselen, vechten voor Franco, vluchten met een beeldschoon verpleegstertje, afijn U begrijpt ons wel, wat meer peper en zout.

„Haagsche Bosch”. Hoewel wij van Uw copy gesmuld hebben, durfden wij het tegenover onze lezeressen en eerste jaars niet aan, het ongewijzigd op te nemen. Bij een poging het ietwat te kuischen bleven er slechts 14 regels, zonder enig verband, over. Schrijft U eens over een oud mannetje.

VAN DEN KLAPSTOEL

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagvoorm.	22 Jan.	12.00 uur,	Cultureele Filmvoorstelling „Mahamoelia”. (2e Deel). Sumatra.
Zondagmiddag	22	2.00	„ Kinder-Operette Sneeuwwitje en de 7 Dwergen.
Zondagavond	22	8.15	„ Vereniging V. E. R. O.
Dinsdag	24	0.00	„ Vergadering.
Woensdagavond	25	8.15	„ Concert Diligentia. Vijfde Concert. Dirigent: Frits Schuurman. Soliste: Ilona Durigo (Altzangeres).
Zaterdagavond	28	8.00	„ Mengelberg Concert. Serie A No. 7 van het Abonnement. Dirigent: Bruno Walter. Solist: Bruno Walter.

STEUNT UW ADVERTEERDERS!

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

MEDAILLES EN INSIGNES
VOOR CLUBS EN CORPSVEREENIGINGEN NAAR
SPECIALE ONTWERPEN
VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING
VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Vertoont vanaf **VRIJDAG 20 JANUARI** a.s.
GINGER ROGERS en **JAMES STEWART**
in de oergeestige Amerikaanse rolprent:
**„Professor
wat ben je begonnen!”**

Bovendien **CHESTER MORRIS** in de spannende vliegfilm:
„De Vlucht der Verlorenen”

 C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering **FIJNE VLEESWAREN**
BOTER - KAAS - EIEREN en **BUITENLANDSE KAASSOORTEN**
Grote sortering **BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN**
VERKADES BISKWIE en **KOEKSOORTEN**
KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik **THUIS** in de **BROUWERIJ**
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: **J. T. POST**
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

„OZON”
VOORBURG

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”
in 20 verschillende modellen.
Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven
Telef. 917

TECHN-HOOGESCHOOL

Wijziging in den Lesrooster 1938—1939.

Met ingang van Donderdag 19 Januari a.s. worden de oefeningen in Analytische Meetkunde van Prof. H. J. van Veen voor studenten E₁ en N₁ verplaatst van 2—4 uur naar 1—3 uur.

Met ingang van heden worden de volgende colleges van Prof. Ir. H. T. Zwijs verwisseld:

Wonderdag 10—12 B₁ gaat naar Vrijdag 10—12.
Vrijdag 10—12 B₂ gaat naar Woensdag 11—12 en 2—3.
De Secretaris van den Senaat,
J. A. VERAART.

Prof. Ir. J. A. Grutterink maakt bekend, dat hij op het college Algemeene Mineralogie M1 T2 zal behandelen röntgen-onderzoek en bouw der kristallen, welk onderwerp deel uitmaakt van de examenstof der scheikundig ingenieurs.

Speciaal college van 10 voordrachten

met lichtbeelden, waarin op cultuur-historische wijze in behandeling komen sterke staatkundige figuren uit de wereld-geschiedenis, waaromheen zich de artistieke productie in beeldhouw- en schilderkunst heeft vastgezet.

Gebouw voor Decoratieve Kunst, Oude Delft 75, 's Woensdags van 4—5 uur.

18 Januari.	1. Alexander de Groote, het helleenisme.
25 Januari.	2. Augustus, de romeinsche portretkunst.
1 Februari.	3. Karel de Groote, de pre-renaissance van 800.
15 Februari.	4. Philips de Goede, de bourgondisch-vlaamsche kunst.
22 Februari.	5. Julius II, het cinquecento te Rome, Michel Angelo, Rafaël.
8 Maart.	6. Maximiliaan, Dürer en de grafische meesters.
15 Maart.	7. Willem de Zwijger, Antonio Moro en de portretschilders.
22 Maart.	8. Frederik Hendrik, internationale en nationale stroomingen.
29 Maart.	9. Lodewijk XIV, schilders en beeldhouwers rond Lebrun.
5 April.	10. Napoleon, Louis David, classicisme en romantiek.

Lector Dr. G. Meyer maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op Donderdag 26 Januari a.s.

NEDERLANDSCH-AMERIKAANSCH FUNDATIE.

De Wetenschappelijke Commissie der Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie verzoekt studenten aan de Nederlandsche Universiteiten en Hoogeschoolen (met inbegrip van pas afgestudeerden), die in 1939 gedurende eenige maanden hunne studiën zouden wenschen voort te zetten in de Vereenigde Staten, zich, met opgave van hun tot dusver afgelegde studiën en met een omschrijving van hun studieplan in Amerika, onder overlegging van aanbevelingen, vóór 7 Februari a.s. schriftelijk aan te melden bij Prof. Dr. H. A. Brouwer, Geologisch Instituut der Universiteit, Nieuwe Prinsengracht 130, Amsterdam.

Aan een beperkt aantal wordt door de Fundatie steun verleend welke in hoofdzaak uit vergoeding der reiskosten zal bestaan. Ook voor studeerenden, die geen subsidie verlangen, bestaat gelegenheid om van de aanbevelingen der Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie gebruik te maken.

In verband hiermede wordt verzocht tevens op te geven, of een uitzending al dan niet van het verlenen eener subsidie afhankelijk wordt gesteld.

EXAMENS

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Bouwkundig Ingenieur: H. van Lennep.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur: H. W. Bunschoten.

VAK-VEREENIGINGEN

„Leegwater”.

Prof. H. Luns zal het speciaal voor de werktuigbouwkundige studenten te houden college Kunstgeschiedenis aanvangen op Woensdag 18 Januari a.s. te 4 uur nam. (niet 4.15) in het Gebouw voor Decoratieve Kunst.

Onderwerp: „Alexander de Groote”.

Het college zal voorts iedere Woensdag gegeven worden, de onderwerpen worden nader aangekondigd in het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. R. van Wulfften Palthe,	President.
B. Wilton,	Secretaris.
J. S. Garrar,	Penningmeester.
D. van Amstel,	Excursieleider.
F. A. Tattersall,	Archivaris.

Voldoet Uw contributie!!

Namens het Bestuur,
B. WILTON,
Secretaris.

„William Froude”.

Het Bestuur van het Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude” heeft zich als volgt samengesteld:

J. A. van Slingelandt,	President.
C. de Groot,	Secretaris-Penningmeester.
A. J. van Haften,	Commissaris.

Namens het Bestuur,
C. DE GROOT,
Secretaris.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Civiele Afdeling.

Speciaal College Kunstgeschiedenis. Het Bestuur deelt mede, dat Prof. H. M. Luns een speciaal college van 10 voordrachten zal geven des Woensdags van 4—5 uur in het gebouw voor Decoratieve Kunst, Oude Delft 75.

Deze serie begint Woensdag 18 Januari a.s.

Het volledige programma wordt nader op de aankondigingsborden bekend gemaakt.

Namens het Bestuur,
R. VER LOREN VAN THEMAAT,
Secretaris.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOM-THEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bek. cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160

'T STOEPJE

TIJDGENOOTEN.

In dit verhaal, geschreven in den zoo juist verschenen Almanak behandelt de schrijver de levensloop van Ferdinand en Aad, „Uit wiens geschiedenis menigeen een wijze les, maar ook menigeen troost zal putten.”

Dit laatste voor de langzaam studeerende, maar goede Corpsleden, welke een voorbeeld kunnen nemen aan Ferdinand, „die alleen in Delft studeert om Corpslid te zijn.”

Ferdinand doet dan ook 10 jaar over zijn studie, maar is daarbij een zeer verdienstelijk Corpslid.

Om te toonen hoe goed Ferdinand niettemin terecht komt in de praktijk, plaatst de schrijver hem op een werk, waar hij met groote takt en doortastendheid op moet treden.

Om te beginnen is de door den schrijver in het vierde deel geschetste situatie onmogelijk en zeer verward.

Ferdinand is in dienst van een betonmaatschappij, de H.B.M., als ingenieur-uitvoerder, maar toch zit hij in de directieket. Tenslotte gebeurt het ongelooflijke: Hij ontslaat den hoofdopzichter, die als hoofd van de directie op het werk de baas behoort te zijn. Deze hoofdopzichter is echter weer in dienst van den aannemer, de H.B.M., op wiens werk hij toezicht houdt.

Neemt men aan, dat het schrijvers bedoeling is, dat Ferdinand niet in dienst is van de H.B.M., maar van de directie en zoodoende de meerdere van Aad is, dan getuigt het optreden van Ferdinand nog allerminst van takt.

Als de ploegbaas Klaas komt klagen over het optreden van den hoofdopzichter Schaar, weigert hij mee te gaan naar het werk.

„Naar het werk en daar Aad Schaar ten overstaan van de werklui in het ongelijk stellen? Dat ging niet.”

Het volgende oogenblik doet hij het toch en dan nog wel buiten de aanwezigheid van Schaar.

„En je stort maar raak vandaag.”

Dit is wel het ergste wat men tegen den baas van een betonploeg kan zeggen, al is die overigens ook nog zoo betrouwbaar.

Het ontslag van Aad wordt hem gegeven, zonder dat het slachtoffer ook maar te hooren krijgt wat de directe aanleiding hier van is en zonder dat hem de gelegenheid wordt gegeven om zich te verdedigen.

Dit alles met als directe oorzaak de klacht van een werkbaas, terwijl Ferdinand het niet eens noodig vindt het geval te onderzoeken.

Het is m.i. te betreuren, dat de schrijver op deze wijze dit onderwerp behandeld heeft, terwijl de Almanakredactie, waarin 3 Civielen en één Bouwkundige zitting hadden, de onmogelijke verhouding, welke in het begin is beschreven, niet heeft opgemerkt.

De reden van deze critiek is het niet te onderschatten gevaar, dat schuilt in het plaatsen van een dergelijke stuk in een Almanak, welke toch uiting moet geven aan hetgeen in het Corps omgaat.

Een buitenstaander en vooral een man uit de praktijk zou zoodoende een rare en verkeerde kijk krijgen op de opvattingen over takt en optreden, welke in het Corps heerschen.

D. A. KRAIJENHOFF VAN DER LEUR.

Mijnheer v. d. Leur,

Een lach krulde zich om mijn lippen, toen ik bovenstaand stukje onder oogen kreeg. Mijn eerste gedachte was met een grap te doen te hebben. Toen ik echter Uw naam aan het eind als schrijver van bedoeld proza zag staan, verwierp ik dit denk-

FEUILLETON

Nu de Redactie gemerkt heeft, dat de belangstelling voor verhalende belletrie onder hare lezers sterk is toegenomen acht zij den tijd rijp voor een vervolg-feuilleton, dat door haar vlotte wekelijksche verschijning weldra even onmisbaar zal blijken als bijvoorbeeld een Spiegeleltje of een Jammerklacht. Alle redacteuren, benevens de griffier, hebben zich bereid verklaard de voortzetting ervan gedurende de lopende Jaargang te garandeeren. Een korte inhoud zal de lezers steeds op de hoogte houden van de avonturen van

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN
IR. KNOBEL.

D. S. A.

Op 16 December 1938 stelde het Bestuur van de Delftsche Studenten Aeroclub zich als volgt samen:

R. Ver Loren van Themaat,	President.
R. H. 't Hooft,	Secretaris.
J. S. Garrar,	Thesaurier.
J. R. Wiersum,	Vice-President.
D. J. van Wijk,	Commissaris.

Het Bestuur maakt de leden er op attent, dat dr een lezing zal worden gehouden door de Heeren J. D. Dresselhuys Jr. en N. Pliester over hun tocht met de „Reiger” naar Zuid-Afrika.

Deze lezing met film, die georganiseerd wordt door de Rotterdamsche en Haagsche Aero Clubs, zal plaats vinden in het Clubgebouw op Ypenburg op Dinsdag 24 Januari a.s. te 20.30 uur.

De balans en begroting liggen op de kleine bibliotheek op de Societeit „Phoenix” ter inzage.

Er zal een ledenvergadering gehouden worden op de Societeit „Phoenix” op Donderdag 2 Februari a.s. om 19.15 uur.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Balans en begroting.
4. Wat verder ter tafel wordt gebracht.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

De wekelijksche koffietafel op Maandagmiddag op de Societeit is wederom aangevangen.

Namens het Bestuur,
R. H. 'T HOOFT,
Secretaris.

beeld weer spoedig. Toch heb ik heel hard moeten lachen, zoo echt als U nu eens bezijden de waarheid was. Mijnheer v. d. Leur, is H. B. M. niet de afkorting van een heel bekende bierbrouwerij in ons land, welks bier ook U op de Societeit kunt proeven? Dat ook de schrijver van „Tijdgenooten” dit bedoeld heeft, kunt U gerust aannemen. Nu acht ik U niet in staat te oordeelen over de toestanden die bestaan in de leiding van een bierbrouwerij, waarmee Uw beweringen over directie enz. ontzenuwd zijn.

Ik wil deze gelegenheid even aangrijpen om U, naar aanleiding van „Tijdgenooten”, even nader in te lichten over het bierbrouwersvak. Het zgn. „betonnen” is het vullen van tonnen met bier (vergelijk: bottelen, fusten en bestoopen). Het bier stroomt nu uit de stortgoot, waarbij de brouwmeester aan het zgn. betonsel of beton de hop toevoegt. Uw aangehaalde zin: „En je stort maar raak vandaag,” wil dan ook zeggen dat de brouwmeester naar eigen smaak de hop mag toevoegen (dikke beton = veel hop, dunne beton = weinig hop). Dat Aad door het vele bierproeven hier genoeg van kreeg, en juist ook hierdoor goed alcohol kon verdragen, blijkt wel uit de volgende zin in de dronkemansperiode van Aad: „Zes biertjes voor ons en zes borrels voor dronken Aad, Koos!” Zoo ging het waarschijnlijk de geheele dag door. Probeert U dat eens zonder een vooropleiding op de H. B. M.

Aangezien deze Almanak, en dus ook dit stuk, uit het Corps ontsproten is, vraag ik mij af of Uw critiek wel geheel en al in Uw brein zijn oorsprong heeft gevonden, en of niet domme invloeden van buitenaf tot Uw woorden hebben bijgedragen.

J. KNEPPELHOUT,
Secretaris van de Commissie tot
Redactie van den D. S. Almanak
voor het jaar 1939.

I.

„Vier vrouwen!”

„Wat moet ik in Godsnaam met vier vrouwen,” zuchtte m'n buurman, nam met een resoluut gebaar alle vijf keien weer op en gooide opnieuw.

„Vijf heeren, da's beter.”

Teddy en ik bevonden ons in een van die typisch Haagsche gelegenheden, waar de bar het voornaamste deel van den inventaris uitmaakt, en waar de overdadige luxe van dien inventaris en de Russisch-Hongaarsche muziek zeer duidelijk in de bierprijs terug te vinden zijn. We zaten aan de bar. Naast mij zat een zeer correct uitziend heer. Alle vrouwelijk schoon ten spijt scheen hij er de voorkeur aan te geven een spelletje te knobelen met den „keeper”. Hij had inmiddels gewonnen.

„Een revansje meneer?”, vroeg de barman.

„Ja's goed”, was het onverschillige antwoord.

Teddy hield me bezig met een verhaal over oorlogsschepen.

GEORGIOS.

Georgios was een zoon van het land van de olijven en rozijnen. De zon van zijn geboorteland had zijn gelaatskleur gebruikt, en zijn haren waren gitzwart, zooals de haren van bijna alle jongens in Athene zwart waren. Georgios' leven had zich tot nu toe bijna geheel en al op straat afgespeeld. Hij kende zijn stad. Hij kende ook de vreemdelingen, die als hongerige gieren op de vele bouwvalligheden van het oude Athene afvlogen. Reeds jong wees geworden, wist hij al na korten tijd de Baedekergangers met zijn overigens onbeteekenende wegwijzigingen een enkele drachme uit den zak te kloppen. Zoo wist Georgios aan den kost te komen. 's Nachts sliep hij op den hooizolder boven de stalhouderij van Periboulos, die hem daar gratis onderdak had verleend, op voorwaarde dat hij 's morgens, voor hij de straat opging, de paarden van water voorzag. Dit was een kleine moeite voor Georgios, die, voor hij de dieren het water gaf, zichzelf hierin waschte.

Een jaar was Georgios nu schoenenpoetser. In de Acropolis, voor het Parthenon, was zijn vaste plaats; een voordeelige plek. Van 's morgens vroeg tot na zonsondergang deed hij de schoenen van zijn vele klanten glimmen. Evenzeer van de rasechte Atheners, gesteld als deze zijn op de glanzende schoenen, als van de vreemdelingen die het lieten doen uit een oogmerk van „dit moet eeling eens meegemaakt hebben.” Natuurlijk berekende Georgios voor de buitenlanders een geheel ander tarief, waarvoor deze dan ook allen zonder onderscheiding door hem werden aangesproken als „Sir” of „Madam”. Iedere hierbij komende inlichting kostte minstens vijftig lepta. Er waren oogenblikken dat Georgios zijn schoenenpoetsertje in den steek liet. Deze deden zich voor als er zich straatmuzikanten op de Acropolis vertoonden. Rustig genietend, zittend, met zijn handen om de knieën geslagen, en met zijn bloote voeten de maat aangevend, kon hij tijden lang blijven luisteren. Aan zijn Zuidelijk temperament paarde hij een verijnd muzikaal gevoel, zoodat hij met een bewonderenswaardig gemak in staat was, enkele luchtige wijsjes te spelen op de viool van den ouden Rialto, den Venetiaanschen muzikant, die hem in een stil oogenblikje zijn instrument wel eens afstond. Toen Georgios zestien jaar was, ging een lang gekoesterde wensch in vervulling. Zooveel geld had hij met het schoenenpoetsen en het zoo nu en dan gidsje spelen kunnen oversparen, dat hij in staat was de viool van Rialto over te nemen, toen de grijsaard zich te oud voelde en terug verlangde naar zijn Lagunenstad. Voortaan kon men Georgios iederen dag hooren spelen op hetzelfde plekje waar hij nog voor kort den borstel hanteerde. Tot de ommekeer kwam in Georgios' leven. Eens op een zonnigen dag, zooals er zoovele zijn in Athene, speelde hij het van Rialto geleerde „O sole mio”. Een vreemdeling bleef staan luisteren, en beduidde Georgios met gebaren nog eens te spelen, en nog eens.

Georgios werd meegenomen door den vreemde, een Franschman, naar een bekend restaurant, waar deze hem in heel

Dat een slagschip grooter is dan een kruiser neemt een zeer belangrijke plaats in zijn feitenkennis in. Omdat hij me verveelde besloot ik hem een sigaret aan te bieden. Mijn rechter hand had het doosje uit den zak gehaald en stak het met het gewone gebaar omhoog, toen juist m'n buurman weer een worp wilde doen. Onze armen kwamen in botsing en de knobelaar zag het laatste deel van z'n pas verworven whiskey over de onberispelijk zittende pantalon van zijn keurig grijze pak verdwijnen.

„Oh, neemt U mij niet kwalijk,” haastte ik mij te zeggen, „mag ik U misschien een nieuw glas bier aanbieden?”

„Heel vriendelijk van U, heel graag. Maar 't was eigenlijk niet heelemaal Uw schuld, ik gooi namelijk altijd links.”

Dat ik iets dergelijks ook in de aard van de aangeboden consumptie tot uitdrukking had gebracht, was hem waarschijnlijk ontgaan. Alleen Teddy grinnikte.

„Mag ik me even voorstellen,” ging de vreemdeling verder, „mijn naam is Breedewijk.”

„Ja,” zei ik eenvoudig en porde Teddy, om hem ook van de voorstelvreugde te laten genieten. Werktuigelijk noemde hij zijn achternaam....

II.

Daar Breedewijk een zeer gezellig causeur bleek te zijn, onze

D. S. R. C.

Bij de op 20 December 1938 gehouden Bestuurswisseling heeft het Bestuur zich als volgt samengesteld:

H. Glazenburg,	President.
N. R. J. Phaff,	Secretaris.
W. M. Mooyaart,	Thesaurier,
A. C. le Poole,	Commissaris A.
W. Harders,	Commissaris B.

Namens het Bestuur,

N. R. J. PHAFF,
Secretaris.

slechts Grieksch trachtte duidelijk te maken dat hij goed speelde, heel goed zelfs, dat hij talent had.

De Franschman sprak nog heel lang met hem. Het resultaat was, dat begreep Georgios wel uit het gebroken taaltje van den rijken toerist, dat hij mee zou gaan naar Parijs, om daar op het conservatorium op kosten van den Franschen maecenas, te gaan studeeren. Kort hierop stapte hij en zijn weldoener in Piraeus op de boot die hen naar Marseille zou brengen. Georgios verliet voor een onbepaald lange tijd zijn Griekenland.

In Parijs wijdde hij zich aan de muziek, alleen maar aan de muziek. Het was alsof hij hierin verzachting vond voor iets dat toch altijd nog in hem knaagde, het moeilijk te onderdrukken verlangen naar zijn Athene, en naar de warme zon van het verre land. Het Parijsche kunstenaarsleven van Montparnasse liet hij langs zich glijden, er zich in onderdompelen wilde en kon hij niet. Zoo verlieten de jaren. Georgios had al reeds lang zijn eerste concert gegeven. Het was een openbaring. Zijn naam kende elke muzikkliefhebber. Tournees werden vastgesteld. Naar Amerika, door Europa, maar niet naar Griekenland. En overal legde Georgios in zijn muziek het hunkeren naar de zonnewarmte die hem vroeger gekoesterd had op de Acropolis. Zoo werd hij ouder, en grijs. Zooals vroeger riep het publiek reeds niet meer om hem. Zijn ster verbleekte. Toen verloor Georgios bij een ongeluk drie vingers van zijn rechterhand. Een einde kwam aan het vioolspelen. Het was een opluchting voor Georgios. Hij verkocht zijn viool. Veel ander geld had hij niet. Dat wat hij altijd rijkelijk verdiende, had hij roekeloos steeds uitgegeven aan verarmde in het buitenland levende landgenooten. Veel had hij niet overgehouden. Genoeg voor zijn hartewensch: de overtocht naar Griekenland. Te Marseille verliet Georgios nu den Franschen bodem, en ongelukkig was hij na veertig jaren zijn geboorteland weer te kunnen betreden.

Geld had hij niet meer, maar hij zou het verdienen. En evenals vroeger ging Georgios naar de Acropolis om daar landgenoot en vreemdeling de schoenen te poetsen. Nog altijd zit daar, een heel oude man nu met witte haren, Georgios voor het Parthenon, tevreden met wat hij heeft, en laat glimmen het schoeisel, of geeft nauwkeurige inlichtingen aan elkeen die het vraagt over zijn Athene. J. K.

kans op een trein reeds verkeken was, en wij bij voorkeur niet met taxi's rijden, hadden we besloten hem uit te noodigen nog even op de societeit de kennismaking voort te zetten.

Zoo stond dan de mooie zwarte limousine van Breedewijk al geruimen tijd in de Phoenixstraat op zijn eigenaar te wachten.

„Nog een glaasje bier, meneer Breedewijk?”, vroeg Teddy opgewekt. Hij meende namelijk bij onzen gast een zekere sympathie voor zijn nieuwe vlootplan ontdekt te hebben, wat deze natuurlijk slechts uit beleefdheid voorwendde. Ik besloot hem dus een sigaret aan te bieden.

Met zijn linker hand houdt Breedewijk ons een sigarenaansteker voor.

„Ja ziet U heeren, het doet me echt goed weer eens hier te zijn. Ja, maakt U zich geen illusies”, ging hij verder, toen hij onze vragende gezichten zag, „ik ben slechts een maand hier geweest. Omstandigheden deden mij ergens anders belanden. Nobelen is de eenige ondeugd die ik er van over gehouden heb!”

Met schrik bedacht ik hoe Teddy straks aan het buffet de knobelkeien zou gaan halen en hoe hij dan met z'n domme systeemspel de verdere avond voor mij zou verknoeien. Doch Breedewijk praatte verder:

(Wordt vervolgd).

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM.

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11 DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

HET EENIGE DAT JE
"KRIJGT" IS HET ON-
GELUK ZELF !!
DE REST MOET JE
BETALEN !!

Lage premiën — Coulante schade afwikkeling

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

Don't be Vague -

ASK
FOR

Haig

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

Drukkerij Meinema

staat steeds

voor U gereed!!

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS

NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET .V.
OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap
STOOMVAART My.
„NEDERLAND”

Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.
Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.
Alle reisbiljetten.

Pelikan
Vulpen

doorzichtig
betrouwbaar

f. 11.⁵⁰

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

Stoomwasscherij

J. J. SMIT
OOSTSINGEL 67-72
TEL. 1520 - DELFT

Meest betrouwbaar
ook voor Heerenwasch
geeft Uw proefwasch.